

דף כג.

עין משפט א.

אה"ע סימן ז פנייה יא

יא. יג. נחבשה בידי עכו"ם, ע"י ממון ש מותרת אף לכהונה. אבל נחבשה ע"י נפשות ה אסורה לבעלה כהן א. ויש אוסרה אף לבעלה ישראל בנחבשה ע"י נפשות דשמא נתרצית ברצון ב.

יא. יד. גם בממון שמותרת היינו שיד ישראל תקיפה, אבל בזמן שידם של הכותים תקיפה, גם נחבשה ע"י ממון נאסרה, עד שיעיד בה עד אחד.

הגה: טו. בעל ואשתו שהמירו ג וחזרו בתשובה, לא חיישינן שאשתו זינתה תחתיו ומותרת לו אפי' שהוא כהן. אבל אם היא לבד ד המירה דתה וחזרה אסורה אפי' לבעלה ישראל, עד שיהיה לה עד אחד שלא נטמאה כשבויה ה. ויש מקילין שלא חיישינן שזינתה.

הגה: טז. אין אוסרים על היחוד י, ולכן אם אשה נתייחדה עם כותי לא נאסרת לבעלה ואפי' כהן, הגם שעשתה שלא כדת, ואפי' יצא עליה קול שזינתה, דקלא דבתר נישואיה לאו כלום, אם לא שנתייחדה לשם ז זנות

ש. היינו שהיא היתה חייבת, דבלי זה אף בידם תקיפה לא נאסרת.

ת. של עצמה, או נפשות של בעלה ונגמר דינו, אבל בשל בעלה ולא נגמר דינו אינה אסורה. אבל נגמר דינו למיתה אסורה, עד שיכוא עד אחד שלא נטמאה כשבויה. כ"כ הח"מ.

א. אם לא שיהודים נכנסים ויוצאים אצלה.

ב. כ"כ התוס' והרא"ש הטור והר"ן.

ג. שם בכתובות כ"ז. והטעם דגם הגויים לא מפקירי נשותיהם כ"כ הח"מ מגמ'.

ד. משו"ת הרשב"א.

ה. ותמה על זה בח"מ דהרי מומר לע"ז מומר לכל התורה כולה. ואם המירה מכח אונס, אחרי שעבר האונס מותרת גם לבעלה כהן. כ"כ המהרי"ק וכתב הח"מ גם מכח אונס אין לסמוך להתירה לכהן, דבשו"ת הרא"ש מפורש לאסור לבעלה כהן, וגם לבעלה ישראל הת"ה בסי' רמ"א גמגם בזה.

ו. מקידושין פ"א ע"ב וגיטין פ"ח, פ"ט.

ז. כ"כ המהרי"ק בסי' ק"ס. והח"מ כתב דזה חוזר על הפנויה להתירה לכהן או לאוסרה, אבל א"א אין אוסרים אותה אפי' נתייחדה לשם זנות. והרא"ש אוסר אפי' נתייחדה לא לשם זנות, והוא דעת יחידאה וחולק על כל הפוסקים. ועיין במהרי"ק. ובא"א שאין אוסרין

דאז יש להחמיר.

אותה על היחוד אפי' נתייחדה לשם זנות, צ"ע אם בעלה יכול לגרשה בע"כ בגלל יחוד זה. ועיין בב"ש סי' י"א ס"ק ו' ולא ברור דיתכן דדוקא שם בעדי כיעור, אבל בלא עדי כיעור כלל לא יגרש בע"כ. ועיין בסי' קט"ו בב"ש ס"ק כ' וברמ"א שם וא"כ בעינן התראה לפני כן.